Sarı-Kırmızılı kulüp futboldaki başarılarına karşın mali konularda beklenen sonuçları alamadı

Galatasaray'da düşler ve gerçekler

YARIN
HINCAL ULUÇ VE İNAN KIRAÇ'ın görüşleri.
Şirketleşmenin getireceği olumlu ve olumsuz tepkiler.

NECDET ÇOBANLI

'Kulüp mali felaketin eşiğinde'

Disiplin cesası verildiği için mali kongrede konuşturulmayan Necdet Çobanlı konuşma metnini Cumhuriyet'e verdi

Sevgili kardeşlerim; sözlü tecavüze uğradığım halde Divan Kurulu'nda konuşturulmadığım için Galatasarayımızın bugün getirildiği mali felaket uçurumunun kenarında sizlere söylemek istediklerimin bir kısmını arz etmek üzere bu satırlarla karşınızdayım. Beni lütfen bağışlamanızı rica ederim. Galatasarayımızın bugün maalesef geldiği kaos ortamından dolayı son derece üzgünüm. Her şeyden evvel bilmenizi rica ettiğim husus, ne Bay Süren'le, ne de başka herhangi bir kimseyle şahsi bir meselem yoktur. Galatasaray'da yönetimi ibra etmeme gibi bir meselenin açıkça konuşulmasını ben de sizler gibi çok sakıncalı görüyorum. Sizlerden tek istediğim, iki yıldır başkanımıza rica ettiğim gibi bu hususta herhangi bir karara varmadan evvel kulüp ve şirket hesaplarımızın bitaraf bir mali kuruluşa tetkik ettirdikten sonra bir karara varmanızdır.

YABANCI VE OFF SHORE BANKALAR

I.) Kulübümüzün bilgisayarından alınarak bana fakslanan bir belgedeki rakamlara göre Türk bankalarına ve kuruluşlara olan 40 milyon dolara yaklaşan borçlara ilaveten;

A.) Frankfurt'taki Deutsche - Turkish Bank'tan iki defada toplam 5 milyon dolar,

B.) New York'taki Park Avenue Bank'tan başkanın sahibi olduğu Makina Takım Şirketi'ne 2.5 milyon dolar,

C.) Kıbrıs'taki Trade Deposit Bank isimli bir off shore bankadan 1.5 milyon dolar,

D.) Ayrıca gene Kıbrıs'taki World Vakıf off shore bankadan 300.000 dolar borç alınmış olduğu anlaşılmaktadır.

Ancak Milliyet Gazetesi'nin 7 Ocak 2000 tarihli nüshasında **"Off shore bir masa bir sandalyedir..."** manşetli bir haberde bildirildiğine göre maalesef borç alınan iki bankanın bu listede isimleri bulunan bankalar olması çok üzücüdür. Aynı haberde bu bankaların **"...yalnızca bilanço üzerinden denetlendiğinin..."** açıklanması da şayanı dikkattir. Ayrıca isteyene seve seve gösterebileceğim, elimde 4 bankadan vaki sorulanma gelen cevaplar var: Tekstil Bank, Bank Kapital, Finans Bank ve Koç Bank sarahaten **"Dünyadaki bütün bankaların isimlerinin bulunduğu Banker's Almanac isimli kitapta Trade Deposit Bank diye bir bankanın mevcut olmadığını"** bana yazı ile bildirilmişlerdir.

CINE 5'TEN ALACAĞIMIZ:

Önümde kulübümüzle CINE 5 arasında imzalanmış 30 Temmuz 1999 tarihli bir sözleşme duruyor. Bu sözleşmeye göre CINE 5 şirketi, kulübümüze 2005 yılına kadar olan yayın sözleşmesi ile olan haklarımıza karşılık 4 milyon dolar tutarında bir kredi bulmak girişimlerinde bulunmayı ve bu paranın 2.5 milyon dolarını 3 Ağustos 1999 tarihinde, bakiyesini ise 28 Ağustos 1999 temin etmeyi taahhüt etmiştir.

1.) CINE 5 kulübümüze 2005 yılına kadar olan yayın hakları dolayısı ile 4 milyon dolar borçludur. Kulübümüzün bu alacağı vadesinden evvel ödeniyorsa, borç miktarından peşin ödeme dolayısı ile faiz indirimi yapılarak bakiyesinin kulübe ödenmesi gerekirdi. Çünkü borçlu CINE 5, alacaklı ise Galatasaray'dır. Değil mi?

2.) CINE 5, bize olan borcunu ödemek için neden kredi vesaire masrafları kulübümüze yüklenerek kredi bulmayı taahhüt ediyor dersiniz? Borcunu ödemek isteyen borçlu şirket neden kendisi kredi alarak ve peşin ödeme dolayısı ile borcundan kesinti yaparak borcunu ödemiyor dersiniz?

3.) CINE 5 ile Türkiye'de İktisat Bankası'nın sahipleri aynı şahıstır. Neden acaba bu kredi CINE 5'e İktisat Bankası'ndan verilmiyor da aynı şahsın cazip olduğu New York'taki bir bankadan 2.5 milyon dolar, gene bu şahsın sahip olduğu Kıbrıs'taki bir off shore bankadan 1.5 milyon dolar kredi veriliyor? Bu soruya bir cevap bulabiliyor musunuz?

4.) Sözleşme Galatasaray ile CINE 5 arasında yapılan bir sözleşme olmasına rağmen bu para neden Galatasaray'a ödenmiyor. Sözleşmede kulübümüz ve CINE 5'ten başka hiçbir şahın ya da şirketin ismi geçmemektedir. Peki öyleyse neden bu 4 milyon dolar kulübümüze değil de **Faruk Süren** ve **Mehmet Cansun**'un sahibi oldukları makine takım ve kamera reklam şirketlerine veriliyor acaba?

Çünkü CINE 5, New York'taki Parkz Avenue Bank ile Kıbrıs'taki Off Shore Trade Deposit Bank aynı şahsın mallarıdır ve anlaşılıyor ki bu krediler evvelden ayarlanarak bu anlaşma yapılmıştır da ondan.

5.) Bu milyon dolar alacağımızı başkan yukarıda ismini belirttiğim yabancı bankalara temlik etmişmiş. Peki bu temlike karşı sözleşme de hiç isimleri geçmeyen Bay Süren'le Bay Cansun'un şahıslarına ait şirketlere nasıl geçirilmiştir?

6.) Sonra, Galatasaray'ımızın 4 milyon dolar alacağını temlik eden Başkan Süren'le ikinci başkan Mehmet Cansun nasıl oluyor da bu defa yaptıkları bu temlik karşılığında temsil ettikleri şirketlerine kredi alabiliyorlar? Burada bir menfaat çatışması yok mu?

SÜRECEK

DOĞAN HASOL

Dört yılda Türkiye'deki 13 kupadan 10'unu kazanan profesyonel futbol takımı Galatasaray'a futbol tarihinin en başarılı dönemini yaşattı. Burada başta **Fatih Terim** olmak üzere teknik kadroyu, oyuncuları ve onları oraya getirenleri kutlamak gerekiyor. Öteki spor dallarında, geçmiş yıllara göre olağanüstü bir durum yok.

Futboldaki başarılara karşılık, idari mali konularda beklenen sonuçlar alınamadı. Süren, 1996 Martı'nda başkan olduğunda iki büyük projesi vardı: Ali Sami Yen Stadı'nın yıkılıp yeniden yapılması ve kurulacak şirket yoluyla kulübe gelir sağlanması. Aradan geçen dört yıl içinde iki proje de gerçekleşmiş değil.

Ali Sami Yen Stadı'nın bulunduğu arsanın üst hakkı 49 yıllığına Gençlik ve Spor Genel Müdürlüğü'nden alındı. Büyük paralar karşılığında projeler, yapılabilirlik etütleri hazırlatıldı, inşaat danışmanlığı için bir firmaya büyük paralar ödendi; ancak gerekli finansman sağlanamadığı için stadın yapımına bir türlü başlanamadı.

Finansmanda dalgalanmalar yaşandı. Gayrimenkul yatırım ortaklığı, yap-işlet- devret, kredi yöntemleri ayrı ayrı denendi; hiçbirinden sonuç alınamadı. Oysa Süren göreve geldiğinden kısa bir süre sonra bir gazete röportajında, **"Projenin finansmanı geniş ölçüde sağlandı"** demekteydi (Yeni Yüzyıl, 20.12.1996). Daha sonra defalarca, var olan stadın yıkılmasıyla inşaata başlanacağı söylenerek tarihler verildiyse de ne finansman sağlanabildi, ne de yapıma başlanabildi.

Stat yıkılmış olacağı için Galatasaray maçlarının bir sonraki sezonda Kocaeli'de ya da Diyarbakır'da oynanacağı spekülasyonları yayıldı. Bunlar hep sözde kaldı. Yapımın başlaması için verilen tarihler sürekli ertelendi. Şimdi seçim genel kurulundan hemen önce, İngiltere üzerinden kredi olanakları sağlandığı, bunun için bir ön anlaşmanın imzalandığı söyleniyorsa da ayrıntıları bilinmiyor.

Stadın, en iyimser hesaplarla, bitiminden sonra dokuz yıl içinde kendisini ödeyeceği, ardından Galatasaray'a gelir getireceği söylenmekte. Kısa sürede bir getirisi olmayacağı kesin. Proje yaptırma prosedüründe izlenen yanlış yol nedeniyle de bugüne değin gereğinden çok para harcandı. Ayrıca öngörülen maliyet, böyle bir stadın yapımı için çok yüksek. Bunların ayrıntılarına burada girmek yazımızın boyutlarını aşar. (Düşüncelerimi Nisan 1999'da **"Görüşler"** başlığı altında bir raporla Yönetim Kurulu'na aktarmıştım.)

Bu arada Mecidiyeköy'de stadın hemen bitişiğindeki 23 bin m2'lik Tekel Likör Fabrikası arsasının satış ihalesine girildiği anımsanacaktır. Kulüp ihaleyi kazandı, ama gerekli finansman yine sağlanamadı, böylece stada soluk aldıracak yaşamsal önemdeki bu arsa da ele geçen fırsat da kaçırılmış oldu.

Ayrıca satın alınması bir önceki yönetim döneminde protokole bağlanmış olan, stat bitişiğindeki 2097 m2'lik arsa da parası ödenerek kulüpçe satın alındı. Ancak genel proje bütünlüğü içinde düşünüldüğü için boş tutulan bu arsa halen otopark olarak kullanılmakta.

İki şirket kuruldu

Gelelim ikinci önemli proje **"şirket"**e... Süren döneminde bir değil, iki şirket kuruldu. Birincisi, Galatasaray Sportif Sınai ve Ticari Yatırımlar AŞ, ikincisi Galatasaray Spor ve Stat İşletmeciliği Ticaret AŞ. Birinci şirket Galatasaray'ın isim haklarını yönlendirip yönetecek, üretim ve pazarlama yapacak, kulübe gelir sağlayacaktı. Şirket başarılı olamadı, zarar etti. Bu arada yine bir Galatasaraylının daha önce kurmuş olduğu, kulübe parasal katkı sağlayan Hepatu adlı üretim-pazarlama şirketi de destek eksikliği nedeniyle battı. Kulüp o gelirden de mahrum kaldı.

Bir süre önce hisselerinin bir bölümünün yabancı bir firmaya (AİG firması) satılması tartışılan şirket, işte bu **"Galatasaray Sportif AŞ"**dir. Yönetim, bu şirketin hisselerinin yüzde 42'sini bir sigorta ve fon şirketi olan AIG'ye 28 milyon dolar karşılığında satmak üzere ön anlaşma imzalamıştı. Başta, parlak gibi görünen bu alışverişin ayrıntılarına girildiğinde hiç de öyle olmadığı hemen anlaşıldı. Koşullara göre kulübün gelirlerinin her yıl yaklaşık 22 milyon dolarlık bölümü şirkete devrediliyordu. Vergi sorunları doğuyordu. Kulüp vergi dışı iken şirkete bırakılan gelirleri bu kez vergili hale gelecekti. Galatasaray, çoğunluk hisselerine sahip olduğu halde yönetimde oy üstünlüğüne sahip olamayacaktı. Kulüp kendi hisse oranının altında bir kâr paylaşımına razı oluyordu. Kendisi kâr güvencesi isteyeceğine ortağına getiri güvencesi veriyordu. Yabancı ortak 5 yıl sonra hisselerini istediğine, örneğin rakip bir kulübe bile devretme yetkisine sahipti. Anlaşmazlıkların çözümünde İngiltere yasaları geçerli olacaktı.

İkinci şirketin etkinliği yok

İşte, Faruk Süren'in kulüp adına imzaladığı ön satış anlaşmasının koşullarının özeti. Bu konunun görüşülmesi amacıyla toplanan genel kurulda inceleme için bir uzmanlar komisyonu görevlendirildi. Sonuçta, komisyonun görüşü anlaşmadaki koşullarla yapılacak hisse satışının Galatasaray'ın yararına değil, zararına olacağı yolundaydı. Satış bu nedenle gerçekleşmedi. Şimdi AIG'nin daha iyi önerilerle geldiği söyleniyor yönetimce. Yeni koşulları bilmiyoruz, ama ya ilk anlaşmaya göre satış gerçekleşmiş olsaydı?..

İkinci şirkete gelince... O şirket konusunda kimsenin fazla bilgisi yok. Kulübün yanı sıra Faruk Süren'in ve yönetim kurulundan kimi arkadaşlarının da ortak oldukları bu şirketin henüz bir etkinliği olmadığı biliniyor.

Galatasaray'da hiç kimse **"şirket"** konusuna, ya da hisse satışına karşı değil. Duyarlılık, satışın kulübün yararına olup olmadığı sorusunun yanıtında odaklanıyor.

Tesisler

Florya'da, drenajlı çim sahalar ve altyapı tesisleri yapıldı. Orada durum iyi. Galatasaray Adası ve Kalamış'ta yenilik yok. Hasnun Galip Sokak'taki kulüp merkez binasının içi düzenlendi. Riva'daki arsaya imar izni alındı ve etrafı çitle çevrildi. Küçükçekmece Gölü kenarında, şube kaptanı ve yardımcılarının özverili girişimleri ve sağladıkları sponsorluklarla iyi bir tesis yapıldı, ancak arsanın tahsis ve kullanma sorunları hâlâ çözülmüş değil. Sefaköy'de 29 yıl için tahsisi alınmış 80 dönümlük arsayı birileri işgal etmiş, üzerine inşaatlardan getirilen molozlar dökülmekte. Bir önceki yönetim döneminde kürek ve yelken için tahsisi sağlanmış olan Maltepe Çamlık arsası da yine birilerinin işgaline uğramış durumda. Binicilik tesisleri için 49 yıllığına kullanma hakkı alınmış olan Maslak'taki yerde de Atlı Spor Kulübü bildiğini okuyor.

Mali durum

Galatasaray'ın zayıf karnı mali durum. Dört yıldan beri sürüp giden hovardaca harcamalar, bunları karşılamak üzere alınan borçlar kulübü içinden çıkılmaz bir darboğaza soktu. Süren, yönetiminin daha başlangıç sayılabilecek bir döneminde genel kuruldan borçlanma yetkisi istedi; bu yetmedi, daha sonra borç tutarlarının dolara çevrilmesini önerdi. Genel kurul bütün bu istekleri hoşgörüyle kabul ederken, en büyük hatayı da yapmış oldu, çünkü borçlar faizler zaman içinde giderek çığ gibi büyüdü.

Daha önceki dönemlerde bankalardan kredi kullanılması çok az görülen bir olaydı. Borcun faizi de kulüp kurallarına göre yönetim kurulu üyelerinin yükümlülüğündeydi. Süren, borçlanmayı genel kurula kabul ettirdikten sonra faiz yükü de kulübün sırtına yüklenince, **"banka kredisi kullanmak"** kaynak sağlamanın olağan yolu haline gelmekte gecikmedi. Hatta genel kuruldan alınan yetkiler aşılarak borçlanma sürdürüldü. Borcu borçla ödemek ilke oldu.

Şu anda mali bakımdan Galatasaray'ın öteki kulüplerden farkı bu. Borç öteki kulüplerdekilerin aksine, kişilere değil, bankalara. Döviz bazında. Büyük faizler nedeniyle her gün artmakta.. Burada rakamlara girmenin yararı yok. Kısa sürede altından kalkılabilecek gibi değil. Üstelik kredilere karşılık kulübün 2000 ve 2001 yılı gelirlerinin alacaklarının büyük bölümü alacaklılara temlik edilmiş durumda.

Gözde spor futbolda sağlanan olağanüstü başarılar, mali durumun göz ardı edilmesine neden oluyor. **Sakıp Sabancı "takımın bütün oyuncuları zafere inanmalı. Galatasaray gibi olmak lazım"** derken hiç kuşkusuz futbolu kastediyor. Güneri Cıvaoğlu da geçen pazar günkü yazısında Galatasaray'ın başarısına, atılımlarına değiniyordu, ama aktardığı bilgiler, verdiği borç-alacak rakamları doğru değildi. Doğru olsaydı Süren başkanlıktan çekilmeyi düşünür müydü? Yeniden aday olmak için futboldaki başarıları oya dönüştürmekten medet umar duruma gelir miydi? Sevgili Cıvaoğlu'na o bilgileri kim vermişse doğru vermemiş. Kısacası kendisini yanıltmışlar. Hesapların gösterdiği şu: Gelirler hesapsız giderleri karşılamıyor. Borç büyük alacak temlikli..

Galatasaray'ın futboldaki başarısı bütün Galatasaraylıları nasıl mutlu ediyorsa, mali bakımdan içine düşülen bunalım da o denli üzüyor. Başarının sürekliliği ve düş kırıklığına dönüşmemesi mali yapının düzelmesine bağlı. Ama **"futbol iyi ya, gerisine aldırma"** anlayışındakiler için sorun yok, her şey tozpembe.

Galatasaray futbol takımı başarıdan başarıya koşarken kulüpteki mali kriz Sarı - Kırmızılılara endişe veriyor.

Galatasaray'da Vizyon

Ateş Ünal Erzen (Galatasaray Kulübü Genel Sekreteri)

Bugün artık Türkiye'de herkes Galatasaray'ın bilhassa futboldaki başarıları nedeniyle çağdaşlığı yakaladığını ve 2000'li yıllara Türk sporunda lider olarak girdiğini kabul etmektedir.

Ancak 'vizyon' kavramını, onun daha iyi anlaşılabileceği bir çerçeveye oturtmak gerekiyor. Bu çerçevenin adı 'proje'dir. Vizyon, bir projenin üç ana bölümünden bir tanesidir. Bu ana bölümler; 'misyon, vizyon ve aksiyon'dur. Misyon bir projenin varoluş sebebidir, dolayısıyla o projeyi yürütenler için temel nihai amaçtır. Eğer Avrupa Şampiyonlar Ligi veya UEFA Kupası bir proje olarak ele alınırsa buradaki misyon 'varolmaktır'.

Misyonu belirlenmiş olan bir projenin ikinci bölümünü **'vizyon'** oluşturur. Vizyon, bir anlamda **"Belirlenmiş olan misyona nasıl ulaşılır?"** sorusunun yanıtıdır. Daha açık bir ifade ile vizyon, belirgin bir temel amacı yani misyonu olan bir kurumun bu misyona bağlı olarak gelecekte erişeceği konumunun genel hatlarla belirlenmesidir. Ancak önemli olan gelecekte bir konumu belirleyebilmek için geleceği bugünden yaratmak gereklidir. Vizyonu, vizyon yapan nokta budur.

Yaratılan gelecek kurgusu gerçeğe ne kadar yakın olursa, vizyonumuz ve ona olaşmak için seçtiğimiz stratejiler o kadar başarılı olur.

Eğer Galatasaray için bir vizyon yaratmak söz konusu ise, Galatasaray'ın içinde olacağı dünya sporunu bugünden kestirebilmek gereklidir. Bu konuda bilimsel gelişmeler ne yönde olacaktır? Hangi bilgi, ne kadar önemli olacaktır? Lokomotif spor dalı hangisi olacaktır? Küreselleşmenin boyutları ne olacaktır? Başarı gelire nasıl dönüştürülecektir? Yeni gelir kaynakları neler olabilecektir? Bunlar ve benzeri soruların yanıtları bize geleceğin spor dünyasının bir resmini oluşturular. İşte vizyon yaratmak bu resimde Galatasaray'a bir yer belirlemektir. Ancak bu resimde Galatasaray için belirleyeceğimiz yerin mantıklılığı en az bu resmin gerçeğe yakınlığı kadar önemlidir. Resminiz gerçeğe ne kadar yakın olursa olsun Galatasaray'a verilen rol, hayal gücünü zorlayan bir rol ise vizyon stratejilerinizde başarısızlık ihtilamı söz konusu olacaktır. Gelecek söz konusu olduğuna göre önümüze bir vizyon koymak demek, gelecek hakkında bir iddiada bulunmak demektir. Önemli olan ise iddiada bulunmak değil, o iddiayı kazanmaktır.

O halde, Galatasaray olarak kazanabileceğimiz bir iddiayı ortaya atmamız gerekmektedir. Örneğin, hayalci olmadan 2002 yılı izçin bir Galatasaray vizyonu şöyle oluşturulabilir: **"Galatasaray, 2002 yılında kurumsallıkta ve bilhassa futbol dalında dünyanın ilk 5 kulübü arasında yer alacak, alt yapısını tamamıyle halletmiş, gider ve gelirlerini dengelemiş, dünyaya sporcu ve bilgi arzeden bir kulüp olacaktır."**

Yukarıdaki vizyon örneğinin bilimsel bir gelecek senaryosunda çıkarıldığını varsayarsak ve Galatasaray 2002 yılında dünyanın ilk 5 kulübü arasında yer almak istiyorsa, bu konudaki stratejik çalışmalarını bugünden hayata geçirmek zorundadır. Kulübe şimdiden kaynak aktarmak, müteşebbisleri buraya doğru yönlendirmek gerekmektedir. İşte, vizyonun ortaya konmasından sonra belirlenen stratejik yönelimler, projenin **'aksiyon'** kısmını oluşturmaktadır.

Şimdi Galatasaray'ın önünde çok önemli bir seçim kongresi vardır. Ancak, adaylardan hangisi başkan olursa olsun, listelerini yukarıda değindiğimiz misyon, vizyon ve aksiyonu gerçekleştirebilecek yapıda düzenlemeleri gerekmektedir. İşte o zaman Galatasaray gerçek anlamda başarıyı yakalamış olur. Unutmayalım ki **"Sanat uzun, hayat kısa"**

Batıyor denen gemiye 4 kaptan adayı

ARİF KIZILYALIN

Galatasaray'da son dönemlerin belki de en renkli başkanlık seçimi 25 Mart Cumartesi günü Lütfi Kırdar Kongre Sarayı'nda gerçekleşecek. Ve bu seçimde son anda bir değişiklik olmazsa 4 aday; **Faruk Süren, Mehmet Cansun, Özhan Canaydın** ve **Alp Yalman** başkanlık için mücadele verecek. Camianın genel görüşü, en azından 2 ya da 3 adayın birleşmesi. Ve bu birleşmenin de Faruk Süren başkanlığında gerçekleşip **Mehmet Cansun** ve **Özhan Canaydın** gibi isimlerin yönetime güç katması yolunda. 4 başkan adayının 25 Mart'taki seçimler öncesi görüşleri şöyle:

Mehmet Cansun: Yıllardır bizim için battı batıyor denildi. Batan bir gemiye 4 kişi kaptanlık yapmak için yarışa girer mi? Bugüne kadar mali sorunlar nedeniyle batan, kapanan kulüp görülmemiş ama başarısızlıktan havasını kaybedip amatör kümeye giden çok takımı yazmış tarih. Bu nedenle Galatasaray'a hizmet için başkanlığa aday oldum. Adaylığımdan vazgeçmiş değilim. Ve kulübün bitirilmesi gereken projeleri için bu göreve talip oldum.

Alp Yalman ve Faruk Süren

Özhan Canaydın: Galatasaray Kulübü Başkanlığı için 4 kişinin aday olması ve o kişilerin oluşturacağı yönetimler, yeni yöneticiler kulüpteki potansiyeli ortaya koyuyor. Galatasaray, üreteceği projelerle daha da büyümelidir. Bunun için göreve talip oldum. Yarıştan çekilmeyeceğim. 25 Mart'taki seçimde kongre üyelerimiz en doğru kararı vereceklerdir.

Faruk Süren: Galatasaray büyümek zorunda. Yarım kalan, devam eden ve tamamlanması gereken projelerimiz var. Bu nedenle göreve yeniden talip oldum. Görev Galatasaraylılık terbiyesine göre bir bayrak yarışıdır. Seçim gününe kadar yarış sürer ve kazanan tüm camianın başkanı olur.

Bu böyle gelmiş, böyle gidecektir. Stat projemiz tamamlandığında belki ben başkan olmayacağım ama o stadın karşısına geçip, o muhteşem yapıyı, keyifle izleyeceğim.

Alp Yalman: Galatasaray'da göreve talip oldum. Bu görevin kime verileceğini kongre üyeleri belirler. Kulübün idaresi, Galatasaray'ın oynadığı futbolla başa baş gitmiyor. Mali durum çok parlak değil. 4 yıl önce bıraktığımda ne sporcuya, ne bankaya, ne personele borcu yoktu. Ama şimdi durum farklı. Galatasaray doğru idare edildiği taktirde hem sportif başarıyı yakalar, hem de mali olarak borç yükü altına girmez. Borç bizi ürkütmüyor. Galatasaray'ı borçlu görmek istemiyorum.

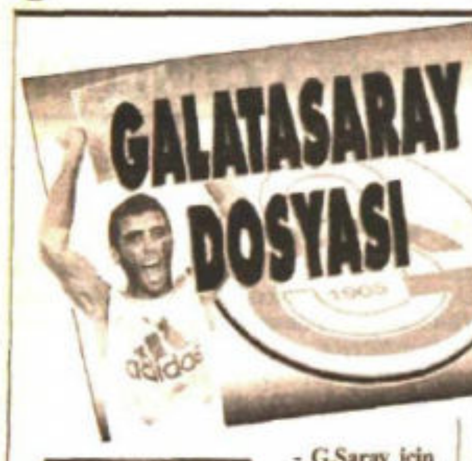

Hıncal Uluç, kongreyi, şirketleşmeyi ve futbol takımıyla ilgili sorularımızı yanıtladı

'G.Saray henüz başarılı değil'

- G.Saray için yüzyılın takımı deniyor. Ne düşünüyorsunuz?

Böyle seçimler bana abartılı geliyor. Yüzyılın bir şeylerini seçmek için o yüzyılı yaşamak lazım. Ben Türkiye liglerini 1957 yılından beri izliyorum. Hem G.Saray hem de milli takım açısından **Derwall**'in geldiği yıl çıkış başladı. Avrupa Şampiyon Kulüpler Kupası'nda 9 maçtan 8'ini oynayan ve Avrupa'nın en iyi 4 takımı arasına girme başarısını gösteren G.Saray vardı. Olayı bir de şu açıdan değerlendirelim. O zaman futbol düzeyi daha yukardaydı. Yani şu zamana göre daha kaliteli oyuncular yeşil sahalardaydı. Yani arada iki fark var. Her başarıyı kendi zamanına göre değerlendirmek en doğrusu. Şu andaki G.Saray benim istediğim başarıya ulaşmış değil. Şampiyonlar Ligi'ndeki 4. yılında çeyrek finale yükselmeyi başaramadı. Yarı final, final oynamış olsaydı belki başarılı sayabilirdim G.Saray'ı. R.Wien, Neuchatel, Monaco gibi takımları yenerek büyük başarıya imza atmış G.Saray'ın başarısına henüz ulaşmış değil.

- 25 Mart'ta başkanlık seçimi var. 4 adayın adı geçiyor. Kim şanslı. Olası bir birleşme olabilir mi?

G.Saray'da kemikleşmiş bir muhalefet ve iktidar oyu var. İktidarın oyları bölünürse muhalefetin şansı artar. **Faruk Süren**'in girdiği seçimde **Mehmet Cansun**'un şansı yok. G.Saray Kulübü'nü ve kongresini perde arkasından yönettiğini vehmeden **İnan Kıraç**'ın ise gücü ve etkinliği kalmadı. Arkasından 1 kişi gitmez. Mücadele Faruk Süren ve **Alp Yalman** arasında geçer. **Özhan Canaydın** girerse Alp Yalman'a karşı oylar bölüneceği için Alp'in lehine olur. Çünkü Faruk Süren'e karşı kazanacak gücü yok.

- Yıllardır bitmek bilmeyen stat projesi için ne düşünüyorsunuz. Bu proje gerçekleşir mi, gerçekleşirse Sarı-Kırmızılılar çağı yakalar mı? İşletmesini yapabilir mi?

Proje başlamadan bölündü. Projenin cazip tarafı stadın alt tarafının alış veriş merkezi olmasıydı. Ancak buna belediye izin vermedi. Şimdi G.Saray'ın iyi düşünmesi lazım. 110 milyon dolar sadece stat büyütmek için ve birtakım yenilikler yapmak için çok yüksek bir para. Gereksiz yere borç altına girerler. Küçük paralara bazı değişiklikler yapabilirler. Zaten futbol seyircisi de azalıyor. Dünyadaki futbol takımları gelirlerini TV ve ürün satışlarından buluyorlar. Yani bu kadar para sadece stadın seyirci kapasitesini yükseltmek ve tuvaletini lüks yapmak için harcanacak, bunu da gereksiz buluyorum.

- Manchester modeli ve Ajax modeli üzerinde duruluyor. Biri en üst seviyede şirketleşme, diğeri oyuncu yetiştirip satma yolunda. Sizce hangisi yararlı?

İkisi de futbolun içinde var. Oyuncu yetiştirme, alıp satma futbolun doğasında var. Dortmund maçında 14 bin taraftar, Samsun maçında 8 bin taraftar vardı. Seyirci bu takımı seyretmekten bıktı. Sonuç açısından mutluluk duygusu var ama seyirci de yenilik istiyor. Tribünler için oyuncu satacaksın yenisini getireceksin. Vitrine yeni mallar konulmazsa kimse içeriye girmez.

- G.Saray A.Ş.'nin AIG'ye satılma girişimi konusunda ne düşünüyorsunuz?

AIG, G.Saray'ı yıllardır izliyor. Baktılar Türkiye'de ve Avrupa'da potansiyeli gerçekten çok yüksek bir kulüp, o yüzden bu işe girmek istediler. Onlar gibi kârlı bir yatırım olduğunu **Aziz Yıldırım** da gördü ve **"Ben de G.Saray'ın hissesini alırım"** dedi. O da alabilir, bir başkası da. AIG'nin amacı G.Saray'ın 29 milyon dolar olan gelirini 80-90 milyon dolara çıkarmak. Gerçekten Avrupa'da hatta Güney Amerika ve Uzakdoğu'da bile G.Saray'ın şapkasını, atkısını giymek, diğer ürünlerini kullanmak isteyen insanlar var. İşte AIG bunlara ulaşacak ve gelirler artacak. Yönetim bunları doğru dürüst anlatamıyor. Büyümesi için şirketleşmesi lazım.

- Fatih Terim için ne düşünüyorsunuz?

Fatih Terim, G.Saray'a geldiğinden bu yana çok değişti, gerek hoca ve gerekse insan olarak. Dünyanın en değerli hocalarından bir tanesi. Türkiye, Avrupa'nın medya olarak gerisinde kaldığı için Türkiye sınırlarını aşacak ve Avrupa'ya geçecek. Dünya futbol tarihine ismini yazdıracak. Fatih Terim bunları da yapabilecek ender insanlardan birisi. Ancak birkaç tane kusuru var. Birtakım takıntıları hâlâ aşamadı. Örneğin en son Dortmund'u yendikten sonra yaptığı basın açıklamasında, **"Bir takım insanlar bu sonuçtan memnun kalmayacak ve eksik Dortmund'u yendi yazacaklar"** diyor. Ne takıyor bunları kafasına. Git zaferin keyfini yaşa. Cevap verme. O gece eğlence gecesi, coşku gecesi. Bunları aşması lazım. Olaylara tepeden bakacaksın. Hoca olarak bir de **Arif** takıntısı var. G.Saray'ın en hızlı forvetine takmış. Sahanın en iyisi Arif'i oyundan alıyor. Sonra da adamın attığı golleri değil, kaçırdıklarını söylüyor. Takmış kafasına bir kere. Bu yakışır mı Fatih Terim gibi bir hocaya? Tribünler ona **"İmparator"** diye bağırıyor. Ama o olmadık bazı şeyler yapıyor. Oysa imparator hükmeder, tepeden bakar.

- Onu korkak futbolla eleştirdiniz. Ama şimdi 2-5-3, yani 3'lü forvet mucidi diyorsunuz. Terim kendisini yeniledi mi?

Milli takımda iken korku içindeydi. Hatta kuralar çekildiğinde **"Ateşli, zor bir gruba düştük"** dedi. Oysa ben aynı gün Türkiye, bu gruptan birinci çıkar dedim. Sonra kaybedecek bir şeyi olmadığını görüncü cesaretlendi ve takımı finallere götürdü. G.Saray'da işe daha cesur başladı. Ama, **"Kazanamazsan kaybetme söyleminden"** vazgeçmedi. Bu, çok pısırık, pasif ve korkak bir söylemdi. Oysa bugün Fatih Terim 2-5-3 gibi müthiş bir hücum sistemini sahada deniyor ve kullanıyor. Bunda da başarılı oluyor.

- G.Saray'ın yüzünün eskidiği yolunda idialar var. Hep Ergün, hep Suat, hep Okan, hep Arif. Yenilik gerekiyor mu? Yeni gelen isimler uyum sağlar mı? Biliyorsunuz Saffet, Emrah, Tolunay **tutmayan isimler.**

Futbol ticari bir olay. Tribünleri ayağa kaldıracak isimler alınmazsa tribünler boşalır. Tribünler boş olursa, takım da motivasyonunu kaybeder. İyi bir teknik direktör bu dengeyi gözetmek zorunda. Yoksa 1. yıl 8 bin, ikinci yıl 5 bin, üçüncü yıl da 3 bin kişiye oynarsınız. Bu isimlerin arasında sadece Emrah G.Saray'a uyum sağlayabilir. Gençtir zaman içinde kendini gösterebilecek ve takıma girebilecek bir oyuncu. Zaten ümit milli takımının da vazgeçilmez oyuncusu. Emrah'ta ısrar etmenin yararı var. Saffet bitmiş. G.Saray, Tolunay'ın ölüsünü aldı. Trabzonspor bu konuda G.Saray'a büyük bir kazık attı.

- Hagi gidiyor. Yeri nasıl dolacak?

Ben Hagi'nin ikna edilmesi kanısındayım. Hagi gelecek sene de G.Saray'da kalmalı. Hagi tek başına maçı döndürebilecek bir adam. Kenarda otursun, maç zora girdiği anda takıma al. Büyük takımlarda büyük adamlar kenarda oturmalı. Çünkü bana göre büyük takımlarda kenarda oturan adamların da önemli yanı oyuna girdiği zaman sonucu değiştirebilecek isimler olması lazım. Örneğin Real Madrid'de **Santillana**, takımı sıkıştığı, gole ihtayacı olduğu anda oyuna girerdi ve birçok sefer attığı gollerle galibiyeti kazandırırdı. Kesinlikle ilk 11'de başlamazdı. Hagi'nin yeri doldurulur elbette. Bu da **Sergen** olabilir.

- Sergen kalmalı mı, kalır mı?

Kalmalı mı, gitmeli mi bilemiyorum. Sergen, canı istediği zaman oynayan bir oyuncu. Bir bakıyorsunuz bir maç harikalar yaratmış bir bakıyorsunuz takım 10 kişi oynuyor Sergen'le. Hagi varken Sergen'e de hiçbir ihtiyaç yok. Şimdi Hagi olduğu için endişeli, korkusu var. Ama Hagi gittikten sonra Sergen eğer kalırsa çok daha rahat olacak, çünkü onun ayarında rakibi olmayacak. Bu da daha çok tehlike yaratabilir. Sergen, eğer sadece futbolu düşünürse başarılı olur. Ama bunu yapabilir mi bilemem.

- Marcio, Capone, Quadros G.Saray ayarında oyuncular mı?

G.Saray yurtdışından bir savunma adamı ithal ediyor. Asıl yanlışlık burada. İyi bir hoca savunma adamı yetiştirebilir. Ama hücum adamı olmak için mutlaka yetenek gerekir. Kaleci ve liberonun da yetenekli olması lazım. Bunlar doğru ama sen bu kontenjanı savunma adamı için kullanıyorsan sende bir yanlış var demektir. **Bülent** bu takıma büyük emekler harcadı. **Fatih**, milli takımın başarılı oyuncusu, kiralık olarak İstanbulspor'da oynayan **Vedat** ise Avrupa Futbol Şampiyonası'nda Türkiye'den listeye giren tek futbolcuydu. Neden bunlar dışlanıyor anlayamıyorum. Diğer yabancı haklarını ise orta saha ve forvetten yana kullanmak gerekir. **Marcio da, Quadros** da vasataltı oyuncular. Ama o kadar paralara da bu seviyede oyuncular alınırdı. Yine bu da yanlış. Türkiye liglerinde oynayan futbolculara bu yatırımı yapsan en azından Türk futbolu kazanırdı.

- Kurumsallaşmadan ne anlıyorsunuz? G.Saray, gerçek anlamda kurumsallaştı mı?

Türkiye'de kurumsal bir kulüp yok. Eğer G.Saray kurumsallaşsaydı **"Faruk Süren giderse, Fatih Terim giderse ne olur"** diye laflar edilmezdi. Kişiye bağlı kurum olmaz. G.Saray yönetimi hâlâ kişilere bağlı. Başarılı olabilirse şirketleşme ve profesyonel yönetim, kurumsallaşmanın başlangıcı olabilir.

Stat *'düşü'* gerçekleşiyor mu?

"Biz 40 yıl önce de bu stada gelip maç seyrediyorduk. Uzun zaman geçti. Ama biz makyajdan öteye gidemedik. Hâlâ tek girişçıkışlı kapılar, bozuk tuvaletler, sonradan konulan koltuklar... Eğer adımı atmaz, kazmayı vurmazsak önümüzdeki 40 yıl içinde de değişen bir şey olmayacak. Bizim çocuklarımız da bu stat işkencesini çekecek..."

Galatasaray Yönetim Kurulu'nun 1996 yılında yapılan bir olağan toplantısında bu sözler yankılandı, başkan **Faruk Süren**'in dudaklarından. **Mehmet Cansun**, **Özhan Canaydın**, **Ali Dürüst**, **Ateş Ünal Erzen**, sonraları **Celal Gürcan**, bu görüşü her yerde, her ortamda, her toplulukta savundu...

Süren ne diyor?

'Köprüye de karşı çıkmışlardı'

"Türkiye'de köprüye de karşı çıkmışlardı. Bu proje hepimizin. 95 yıllık birikimin sonucu gelişen bir atılım. Bizim görevimiz şampiyonluğu garantilemek değil, vizyonu yenilemek. Bu proje yıllık 24.4 milyon dolar gelir getirecek. Başka şansımız yok."

Evet, artık Galatasaray için Ali Sami Yen Stadı projesi düş olmaktan çıkıp gerçeğe dönecektir. Çünkü, finans problemi çözülürse kazma vuruldu vurulacak emektar stada. Ve 2 yıllık bir inşaatla tamamlanması düşünülen bu proje gerçekleşirse; modern görüntüsü, maç dışı kullanım alanları, tribünleri, ofisleri ve otelli kıskandıracak süitleri ile Avrupalıların bile imreneceği bir futbol mabedinde maç izleme keyfini yaşayacağız. Üstelik bu stat, diğer örneklerinde olduğu gibi sadece maç günleri değil, 1 yılı, 365 işgünü yaşayarak, hem kısa sürede kendisini amorti edecek, hem de Galatasaray'a üst kullanım hakkı dolacak olan 2047 yılına kadar inanılmaz paralar kazandıracak...

Özellikle 6 bin kişi kapasiteli kapanabilir konser alanı, spor salonları, squash ve yüzme havuzlarının yanı sıra restoranlar, kafe, büfe ve özel alanlar kulübe ortalama yıllık 24.4 milyon dolar getirecek. Ne var ki, Galatasaray, 4 yıldır adını andığı ve hemen her sezon başında, **"Bu mayısta kazmayı vuruyoruz"** dediği Ali Sami Yen Stadı projesinin bir türlü gerçekleşememesi ise başta Sarı-Kırmızılı kulübün kongre üyeleri olmak üzere camiya gönül veren tüm sporseverleri üzüyor. 4 yıldır toplam 7.5 milyon dolar proje ücreti harcandığı halde kesin anlaşmanın yapılamaması da bir başka eleştiri konusu.

Hem stat hem iş ve eğlence merkezi

Yeni stat, Ali Sami Yen'in arazisi üzerine inşa edilecek ve E 5 karayolundan güneye doğru bir miktar geri çekilecek. Toplam koltuk kapasitesi 40.482. Ana proje alanı yaklaşık 38.000 metrekare. Toplam inşaat alanı 115.635 metrekare. İnşa edilecek yeni otoparkın kapasitesi 2 aşamada 1550 araç. Stadın ofis binasının içinde, maç hasılatı dışında gelir getirecek restoran, kafe, büfe, spor merkezi, sinema ve dükkânlar bulunuyor. Stadın güneydoğu kısmında özel yapım bir perde ile kapatılacak tahmini 6 bin kişi kapasiteli konser salonu bulunuyor. Mevcut plana göre 125 süit (12-18 koltuklu), 72 loca (4 koltuklu) bulunacaktır. Suit ve locaların içinden maç ve diğer aktiviteleri izlemek mümkün. Ayrıca bu alanlara restoranlarda yiyecek ve içecek servisi gerçekleşecektir. Stadın kuzeyinde 1. bodrumda sauna, spor salonu ve squash salonu yer alıyor. Stadın koltuk kapasitesinin yüzde 85'inin üzerinde çatı bulunmaktadır.

Necdet Çobanlı'nın raporu

'G.Saray Ticaret Anonim Şirketi'

• Galatasaray Mali Kongresi'nde konuşturulmayan Necdet Çobanlı'nın konuşma metninin son bölümü...

Başkan **Faruk Süren** ve arkadaşları, kulübümüzün kurucu olacağı bir şirket kurulması için genel kurulumuzdan izin almışlar ve bu şirketi bu izne dayanarak kurmuşlardır.

1.) Kulübümüzün yukarıda bahsedilen ayni hakkı için 24 trilyon 98 milyar 853 milyon 845 bin lira kıymet biçtirilmiş ve bu değer şirkete aynı sermaye olarak konulmuştur. Evet yanlış okumadınız... 24 milyar değil 24 TRİLYON... Galatasaray'ın varlığı olan bu ayni hakkın, bu şirkete sermaye olarak konulması olabilir mi hiç?

2.) Şimdi yazacaklarıma büsbütün şaşıracaksınız: Bu 24 trilyon serveti temsil yetkisi kime verilmiş dersiniz? Kulübümüzde ayda 13.500 dolar net maaşla çalıştığı için tüzüğümüzün 71. maddesi gereğince üyelik hakkının dondurulması gereken bir memura, Bay **Sinan Kalpakçıoğlu**'na temsil yetkisi verilmiştir. Bizlerin ilk kurulmasına vasıta olduğumuz ve mesaim dolayısı ile beni de bir plaketle onurlandıran Bay Süren yani başkanımız da bilirler ki, bu şirketin kurucuları kulübümüzün eski başkanları ile iki eski Divan Kurulu başkanından oluşmaktaydı. Peki bu yeni şirketin kurucuları neden bu başkanlar değildir de ortaklar ve ilk yönetim kurulu üyeleri kimlerdir? Arz edeyim; Faruk Süren, **Atilla Donat, Hepşen Mehmet Cansun, Ali Dürüst** beyefendiler ile 24 trilyonluk varlığı ile şirkete ortak olan kulübümüzü temsilen memuru Sinan Kalpakçıoğlu.

4.) Ana statünün 14. maddesine göre bu şirketi temsil eden kimselerden iki kişi **"Mülkiyetine yahut üst ve intifa hakkına sahip olduğu statları ve diğer spor komplekslerini kiraya vermek"**; 16. maddesine göre aynen: **"...Menkul ve gayrimenkul malları Satabilir, Kiralayabilir ...borçlarının teminatı olarak veya 3 üncü şahıslar için ipotek yahut rehin verebilir...her türlü kefalet ve teminat verebilir..."**

Diyelim ki, bir buçuk ay sonra bu yönetim gitti ve yerine yeni bir başkan ve yönetim geldi. Sayın Genel Sekreter bu değişimden memnun olmadı ve istifa etti. Ya da yeni yönetim, aylık net 13.500 dolar ücreti çok buldu ve iktisat yapmak için bir başka şahsı genel sekreterliğe getirdi. İş hayatında çok sık rastladığımız gibi bazı kırgınlıklar oldu. Mahkemelere mi gidilecek? Peki 24 trilyonluk bu temsil hakkı ne olacak?

5.) Genel statünün geçici 4. maddesine göre aynen: **"...Şirketin borç altına sokulabilmesi için...üyelerden herhangi ikisinin müşterek imzalarının bulunması..."** şartı konulmuştur. Mesela Bay Süren'le bir başka üye imza ettikleri takdirde 24 trilyonluk kulüp varlığı satılabilecek, ipotek edilebilecektir.

AIG ile anlaşma

Benim 28 Eylül 1999 tarihli faksımla Bay Süren ve sevgili üye arkadaşlarıma bildirdiğim husus, bu konuyu tetkik etmek için genel kurulca seçilen değerli komisyon üyeleri tarafından da benimsenmiş ve 8 Kasım tarihli raporlarında aynen:

(Amerikan şirketine ait broşürlerde, kulübümüze muhatap **"AIG Blue Voyuage Advisors"** firma adına rastlanmamıştır. Bu firmanın bir gerçek veya tüzelkişi adı olup olmadığı anlaşılmamaktadır...

Bu **"AIG Blue Voyage Advisors"** firmasının yurtdışı bir tescili olup olmadığı belirgin değildir.

Bu nedenlerle, bu firmanın kulübümüzle işbirliğine girecek seviyede hukuksal ve finansal yapıya sahip olduğu kanıtlanmış değildir...) diye açıkça beyan etmişlerdir. Bu rapor üzerine Süren yönetimi teklifini geri çekmeye mecbur kalmıştır.

Şimdi hayret ve üzüntü ile öğreniyorum ki, yönetim 1.5 ay sonra süreleri bitecek olmasına rağmen AIG Blue Voyages şirketi ile yaptıkları yeni bir anlaşmayı yeniden 24 Mart'ta yapacakları yeni bir olağanüstü genel kurulun önüne getirmeyi planlamaktadır. Bu atılım tamamen gayri hukukidir. Çünkü; Genel kurulca evvelce görevlendirilen komisyon raporu mevcuttur. Ben bu yaşımda ve iki kalp ameliyatıma rağmen camiamıza karşı vazifelerimden yapabileceğim kadarını yaptığım kanısındayım. Şimdi görev daha genç kardeşlerimize ve sizlere düşüyor.

NE DEDİLER?

Galatasaray büyüyecek

Ali Tanrıyar: "Son yıllarda çok başarılı bir çizgi yakaladık. Bunda teknik kadronun, yönetimin, taraftarın, futbolcuların payı var. Ancak Galatasaray hep farklıydı. Yönetimde bayrağı aldık, bir öteye götürdük. Bizden alanlar da aynı şeyi yaptı. Şimdi Galatasaray daha da büyümeli."

Aslar takımda kalmalı

Cüneyt Tanman: "Seçimle gelecek yeni yönetimin mali durumu düzeltmesi lazım. Düzeltirse Teknik Direktör Fatih Terim, başta olmak üzere Hagi'li, Hakan'lı, Ümit'li, Sergen'li kadro korunur."

Dünya kulübü olacak

Mustafa Sarıgül: "Galatasaray 21. yüzyıla hazırlanıyor. Bunun temelleri 20. yüzyılda atıldı. Tam olarak Galatasaray, Avrupa ve Dünya takımı olacak.

Radikal kararlar şart

Selçuk Uygur: "Galatasaray'da elma ile armutu karıştırmamak lazım. Galatasaray'da sportif faaliyetlerin aynen devamı ve başarının devamı gerekiyor. Ancak, Galatasaray'da idari yönden acilen radikal kararların alınması lazım.

Çıta daha da yükselmeli

Coşkun Özarı: "Galatasaray, bugünkü başarılarıyla çıtayı yükseltti. Bundan böylede çıtayı yükseltmeye devam etmesi gerek. Çünkü herkesin beklentisi bu. Artık Galatasaray, Avrupa Şampiyon Kulüpler kupasında final oynaması, hatta finali kazanması gerek."

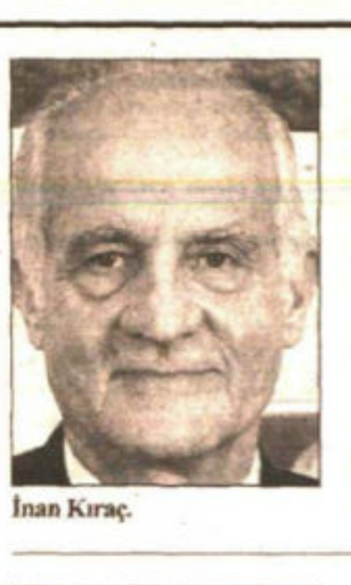

İnan Kıraç.

Kıraç: Şirket halkın olmalı

Giderlerin büyüdüğü, gelirin küçüldüğü 2000 Türkiyesi'nde aradaki açık nasıl kapacaktı. Bu soruyu Sarı-Kırmızılı camianın tanınmış ismi, Galatasaray Eğitim Vakfı Başkanı **İnan Kıraç**'a sorduk. Kıraç'a göre tek yol, halka açılmak.

- Sayın Kıraç, Galatasaray için şirketleşme hassas bir konu. Galatasaray A.Ş. nasıl işler hale getirilmeli?

- Galatasaray şirketleşti ama bunun halka sunumu nasıl gerçekleşecek? Esas mesele bu. Hemen hemen tüm mesaimi bu işe ayırdım. Sermaye Piyasası Kurulu'na gidip bu konuyu araştırdım. Burada getirdiğiniz önerinin tutarlılığı önemli. Şirketleşme bence şöyle olmalı. Nakdi para olmadığı için aynı bir şey değerlendirilecek. Bunun bir kurum tarafından yapılması gerek. Bunun bir süresi var. İkinci aşamada bir de müracaat süresi var. Bunun SPK'ye takdimi ve bu kurulun incelemesi var. Demek ki 6 aylık süre şart. Bir şirketin halka açılması için gerekli süre 6 ay.

- Sayın Kıraç, 6 ay geçti diyelim. Bu süre sonunda halka, yani Galatasaraylılara nasıl satılacak bu hisseler?

- Bu hisseleri alacak çok Galatasaraylı var. Ve o şirkette üye olan, hisse senedi alan herkes seçme ve seçilme hakkına sahip olmalı diyorum. Bu A tipi de olabilir, B tipi de olabilir. 500 dolarlık bir hisse diye düşünelim şimdilik. Bunu 100 bin Galatasaraylıya satarsak 50 milyon dolar eder. Bu her zaman satılır, çünkü paradır.

Sinan Kalpakçıoğlu.

Kalpakçıoğlu: Gelirler düştü

Sarı-Kırmızılı kulübün şirketleşme konusundaki çalışmalarını uzman yönetici Genel Sekreter **Sinan Kalpakçıoğlu** yorumladı:

- Eskiden kulüpler, forma reklamı, gişe hasılatı, spor-toto isim hakkı gibi gelirlerle ayakta durmaya çalışıyordu ama duramıyordu çünkü gerçek anlamda başarı gelmiyordu. Günümüzde ise tribünleri olduğu gibi doldursanız bile bir yıldız futbolcunuza ödediğiniz maç başı ücreti bile karşılayamıyorsunuz.

- Forma reklamı deniyor. Türkiye'de en fazla parayı kazanan kulüp Galatasaray. Beşiktaş bu işten 800 bin dolar sınırında bir para kazanırken, Galatasaray bu rakamı 2 milyon dolar sınırına çekti. Ama yarının garantisi yok. Tek başınıza bu forma reklamına bulacağınız 2 milyon doların yüzde yüzünü mü almak istersiniz yoksa AIG örneğinde olduğu gibi 12 milyon dolara satacağınız forma parasının yüzde 62'sini mi?

- İsmin pazarlanması Avrupa'nın birçok ünlü kulübünün en önemli gelir kaynağı. Japonya'da Türk futbolu denince Galatasaray tanınıyor. Singapur'da Dortmund-Galatasaray maçını yerel TV vermiş.

- Şirket yaşama geçip stratejik ortaklık yaptığı anda, isim hakkı, forma reklamı ve marketing (pazarlama) konusunda gelirlerini önemli ölçüde arttıracak. Galatasaray markalı ürünlerin satışı önemli bir gelir kaynağı olacak.